

Ματθαίος Μουντές

Ποίημα τῆς Εὔσπλαχνίας

Ἄπωτερος στόχος τοῦ λυρισμοῦ μου
ήταν ἀνέκαθεν
νά ξεκοιλιάζει μορφάζοντας
τὴν ίδεα.

Γι' αὐτό ἐλπίζω
ὅτι τά ἐπιτεύγματά μου
θά ἔκραγοῦν μιά μέρα
σά πυροτεχνήματα παιδικά.

Πρός τό παρόν ἄραξα στὸν ὅρμο τοῦ ἀλάτιοῦ.

Ἡ ἀπογύμνωση τῆς κίνησης

δίνει ἔναν ἥχο παγερό.

(Τό προεγώ: ὑλὴ καὶ χάος
λύπη ἀπό γρανίτη
στεναγμός ἀπό ἀτσάλι.)

Μέσα στά σκοτάδια τῶν χαμηλῶν νερῶν
είναι τό σπέρμα τοῦ φωτός.

Ο ποιητής είναι ἀντιμίμος.

Όπου βλέπετε γλοιώδεις
ραχητικούς στίχους
μολυσμένους ὡς στό μεδούλι
νά ξέρετε πώς είναι ἵχνη ζωῆς
χλόη ἀπό λέξεις
θλέμματα πού ἀναποδογυρίζουν
τὸν οὐρανό
ξεσκλίδια τῶν θάμνων
πού ἀποσυνδέουν τό σκοτάδι
ἀπό τή σημασία τοῦ ὄργασμοῦ.

Προσωρινή στάση: Νοικιάστε
στό κάτω κάτω ἔναν ἄνθρωπο γιά ν' ἀμαρτήσετε.

Εὔεργετικές οἱ ἐπιδράσεις τῆς κτηνωδίας
οἱ τροχιές τῶν βλεμμάτων
ἢ τὰ σκεύη τῆς ἀγαπημένης νεκρῆς.
Καθώς κινοῦν τή διαδίκασία τοῦ λυγμοῦ
ἀποφεύγεται ἡ μόνιμη ἀξιοπρέπεια.

Τό δέντρο καρπίζει κάθε δυό μῆνες
τό αἴτημά σου κάθε στιγμή:
"Ἄς ἔρθουν τώρα οἱ γιοί τοῦ Βελιάλ
μέ τὴν παχύρευστη θέληση

οἱ κύριοι τῶν μυστηριῶν.
"Ἐνα φωτοστέφανο σιωπῆς
θά ἐξαγνίσει τίς κοπριές
κωμικά τέρατα
θηματισμοὶ μιᾶς καθημερινῆς γελοιοποίησης
θά ὠφελήσουν γενικά
καὶ θά διαδραματίσουν
βασικό ρόλο στό σέξ.

"Ἐντυσες ἔναν ταῦρο μέ φούστα καὶ καπέλο
συμβουλεύτηκες τό ὡροσκόπιό σου
εἰδες νά προδιαγράφεται
ἔνα ἀπέραντο σκοτάδι
σάν ποταμός πού κυλάει κραυγές:
'Η βεβαίωση, οἱ πειρασμοί, τό ἔνστικτο,
τά ψίχουλα τῶν προγόνων, τά καλώδια
οἱ βλαστήμιες
τρέχουν πρός τίς ἐκθολές τῆς ἐπιθυμίας.

Θανάσιμο πλῆγμα γιά τήν ποίησή του
στάθηκαν τά διάσπαρτα θέματα
τῶν ἀκρωτηριασμῶν.
Ἄρκετοί ἥρωες πειστικοί γιά στεφάνωμα
θγαλσίματα ματιῶν, κρανία
ρόπαλα καὶ φτερά
κι δλες οἱ ἀμαρτίες τῆς περιοχῆς
ἐνσωματώνονται μέ τή φθορά

'Ἐνῶ δ θάνατος ἀναφωνεῖ: ζῶ.

Θά μποροῦσες ὡστόσο
ν' ἄλλάξεις τή φθορά
μέ μιά γέννα.

Τό πρωταρχικό θέαμα:
'Η σιωπήλή τρύπα τῆς νύχτας
γεμίζει μέ τεκμήρια τῆς ἡθικῆς.
"Ἔτοι τό φραγγέλιο κείτεται ἄχρηστο
μέσα στήν ἐκφυλισμένη διαλεκτική
τῶν ὁπαδῶν του.

Σήμερα χειμάζομαι λιγότερο.
'Η μουσική, ἐνδιάμεσο, φράζει τούς δρόμους
σωρός ἄμμου καὶ χαρᾶς
μειώνει τόν μαρασμό τῶν ὄραμάτων.
Ξεριζώνω λόγια ἀπό τά σπλάχνα μου
συντρίβω τίς θεολογικές ἀντινομίες
θρέχω τούς σκελετούς μέ συμπόνοια

ἀγαπῶ τά νεφρά σου καὶ εὐεργετῶ τούς τρελούς.

Ματθαῖος Μουντές